

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

— ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ —

Διοικούσα Ἐπιτροπή: Κ. Γ. Μακρής, Π. Δ. Μόσχος, Α. Δ. Σαραντίτης, Α. Α. Γιαννόπουλος, Δ. Α. Καραθανάσης

ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΣΟΣΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΠΟΣΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

Ὑπὸ Δ. Ν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, Χημικοῦ-Μηχανικοῦ
τέως Ὑψηλοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Χάρκωβ.

Ἐισήχθη τῆ 18ῃ Ὀκτωβρίου 1938

Βασικά τινὰ προβλήματα, μὲ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀσχολοῦνται οἱ βιομηχανικοὶ κύκλοι, εἶναι τὸ τῆς ποσότητος, τῆς ποιότητος καὶ τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς.

Πολλοὶ καὶ πολλαπλοὶ εἶναι οἱ συντελεσταὶ οἱ μεταβάλλοντες τοὺς ὄρους αὐτούς, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ὁ καὶ βασικώτερος ἴσως, ὁ τοῦ ὑποκειμενικοῦ παράγοντος. Πείρα, πειραματισμοὶ ἑτῶν, γνῶμαι κορυφαίων οἰκονομολόγων, διεθνή συνέδρια διεπίστωσαν, ὅτι τὰ ἀνωτέρω βιομηχανικὰ προβλήματα εἶναι στενῶς συνδεδεμένα μὲ τὸ ἀτομικὸν οἰκονομικὸν συμφέρον τοῦ ὑποκειμενικοῦ παράγοντος. Τούτου (τοῦ οἰκονομικοῦ συμφέροντος) ἀξαναομένου, ὁ ὄγκος τῆς παραγωγῆς αὐξάνεται, ἡ ποιότης βαίνει καλυτερεύουσα, τὸ δὲ κόστος μειοῦται, ἐλαττωμένου δέ, ἐλαττοῦται ἀναλόγως.

Ἐπὶ τῶν πορισμάτων τούτων στηριζόμενοι βιομηχανικοὶ οἰκονομολόγοι ὑπέδειξαν καὶ ἐφήρμοσαν τὸν σύνδεσμον τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς παραγωγῆς. Διὰ τῆς συνδέσεως καὶ ἀλληλεξαρτήσεως τούτων (Ἀμοιβῆς—ποιότητος, ποσότητος, κόστους) αὐτομάτως ἐπέρχεται ἡ χρησιμοποίησις εἰς τὰ ἀνώτατα αὐτῶν ὄρια τῶν πραγματικῶν πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων τῶν ἀτόμων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα αὐξήσιν τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς, τὴν ἐλαχίστην ἀπώλειαν κατεργασίας πρῶτων ὑλῶν, τὴν κατὰ τὸ ἐλάχιστον χρησιμοποίησιν βοηθητικῶν ὑλῶν καὶ κινητηρίου δυνάμεως, τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν καὶ μικροτέραν φθορὰν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, τὴν ἐξάλειψιν τυχόν ὑπαρχόντων ἐλαττωμάτων, τὴν ὑπερπήδησιν ἀκόμη καὶ ὠρισμένων τεχνικῶν δυσκολιῶν, σύνολον συντελεστῶν ἐνεργούντων αὐτομάτως εἰς τὴν πτώσιν τοῦ παραγωγικοῦ κόστους.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν συντελεστῶν αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὸν βεβαίως νὰ γίνῃ πάντοτε εἰς τὴν ὁλότητά των, ἀλλὰ θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ εἴδους τῆς βιομηχανίας, τῆς μεθόδου ἐργασίας καὶ κυρίως ἐκ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου χρησιμοποίησεως τοῦ παραγομένου προϊόντος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς συνδέσεως τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων μὲ τὸ κόστος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα τῆς παραγωγῆς ἀσχολούμενοι καὶ βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν γνωστῶν θεωρητικῶν μελετῶν τοῦ Ταίλορ καὶ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ συστήματος τοῦ Φόρντ, θὰ δείξωμεν πῶς εἶναι δυνατὸν μὲ μίαν καλὴν χρησιμοποίησιν ὄλων αὐτῶν τῶν συντελεστῶν νὰ ἐπιτύχωμεν ἕνα καλῶτερον σύστημα πληρωμῆς ποσοστῶν, ἐπιδιώκοντες τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς παραγωγῆς εἰς καλὴν ποιότητα καὶ μὲ κατώτατον ὄριον κόστους τοῦ προϊόντος. Ἐπειδὴ ὁμως τοιαῦτα συστήματα κανονισμῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξηγηθοῦν κατὰ ἕνα γενικὸν κανόνα, ὅπως ἄλλωστε καὶ κάθε ὀρθὴ ἐπιστημονικὴ θεωρία, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει συγκεκριμένου παραδείγματος, θὰ λάβωμεν ὡς τοιοῦτον ἐκ τῆς ὑαλουργικῆς βιομηχανίας. Ἔργον τῆς βιομηχανίας αὐτῆς εἶναι ἡ διὰ τῆς τήξεως δεδομένων πρῶτων ὑλῶν περιεχουσῶν τὰ κύρια συνθετικὰ τῆς ὑάλου, παραγωγή τοιαύτης καὶ ἡ διὰ τῆς κατεργασίας αὐτῆς μετατροπὴ εἰς ἐμπορεύσιμα προϊόντα οἰκιακῆς ἢ βιομηχανικῆς χρήσεως.

Ὑποθέσωμεν, ὅτι τήκονται κατὰ μῆνα 780-2100 τόννοι ὑάλου καὶ ὅτι ἡ κατανάλωσις πετρελαίων κυμαίνεται μεταξὺ 300-650 χλγρ. κατὰ τόννον τετηγμένης ὑάλου. Τὸ παραγόμενον ἔτοιμον προϊόν διαιρεῖται εἰς τρία βασικὰ εἶδη: α) Ὑαλος οἰκιακῆς χρήσεως, καλλιτεχνικά εἶδη, σκαλιστὰ εἶδη γκραβὺρ καὶ εἶδη πολυ-

τελείας. β) Φιαλίδια διαφόρων ειδών, αυτόματα, ήμιαυτόματα, και χειροποίητα μικρά και μεγάλα και γ) Ύελοπίνακες. Υποθέσωμεν, ότι η απόδοσις εγκαταστάσεων του πρώτου είδους κυμαίνεται από 45-70% (αναλογία της λαμβανόμενης ύαλου και των έτοιμων ειδών κατά βάρος), ο συντελεστής αποδόσεως του δευτέρου είδους κυμαίνεται από 55-80% ο δε συντελεστής αποδόσεως του τρίτου είδους από 70-80%.

Ο ύπολογισμός του μισθού του προσωπικού της παραγωγής γίνεται είτε κατά μήνα είτε ήμε

Φυσαλίδες. Σχοινιά Ραβδώσεις. Κρυστάλλωσις. Άλκαλικός αφρισμός (Σουλφάτ). Θόλωσις. Διάσπασις. Κόμβοι. Πετραδάκια. Τσουγκρίσματα, Θραύσις, και έλαττώματα σχήματος, όλα αυτά τὰ έλαττώματα παρουσιάζονται εις δέκα κύρια σημεία κατεργασίας της ύαλου: Εις την κατασκευήν του μίγματος, εις τὸ ύαλόθραυσμα, την κυρίως τήξιν, τὸν καθαρισμὸν ἐκ τῶν φυσαλίδων, την ψήξιν του τήγματος, την σχηματοδότησιν, την τελικὴν ψύξιν, την συσκευασίαν, ἀποθήκευσιν και μεταφοράν και

Άρ. 1

Διάγραμμα
Έλαττωμάτων Ύαλου

	Κατασκευὴ Μίγματος	Διάλυσις Ύαλοθραύματα	Κυρίων Τήξιν	Καθαρισμὸς ἐν τῶν φυσαλίδων	Ψύξις τήγματος και τρόβηγμα ύαλου	Σχηματοδότησις	Τελικὴ Ψύξις	Συσκευασία	Ἀποθήκευσις και μεταφορά	Χρῆσις έτοιμων τύπικων
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Πετραδάκια	1									
Κόμβοι	2									
Σουλφάτ	3									
Σχοινιά	4									
Στρί	5									
Φυσαλίδες	6									
Μικροκρυστάλλωσις	7									
Έλαττώματα σχήματος	8									
Τσίξις	9									
Θραύσις	10									
Τσουγκρίσματα	11									
Θόλωσις	12									
Διάσπασις	13									
Χρωματισμοί	14									

ρησίως είτε καθ' ώραν, επί πλέον δε και με ποσοστά, τὰ όποια κανονίζονται αναλόγως της ποιότητας, ποσότητας και του κόστους του προϊόντος επί τοις έκατόν του βασικού μισθού, έχοντας σχέσιν με την θέσιν του ύπαλληλου, τὸ είδος της έργασίας και την ικανότητα του ατόμου

Εις την παρούσαν μελέτην ασχολούμεθα μόνον με τὰ κύρια σημεία της τριγωνικής μεθόδου, χωρίς να θίξωμεν καθόλου τὰς λεπτομερείας, αἱ όποιαί είναι αναπόφευκτοι εις την πρακτικὴν εφαρμογήν της μεθόδου αἴτινες έξαρτώνται έκάστοτε εκ πολλῶν παραγόντων και εύρίσκονται εις άμεσον σχέσιν ιδιαιτέρως με κάθε εγκατάστασιν, κάθε μηχανήν, ακόμη με τὸ έργαζόμενον άτομον και κυρίως με την ὄλην ὀργάνωσιν της επιχειρήσεως. Λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν 14 έλαττώματα της ύαλου, τὰ όποια πρέπει να καταπολεμηθοῦν: Χρωματισμός. Τάσις.

τέλος την χρῆσιν τῶν έτοιμων αντικειμένων.

Δέν πρόκειται διὰ της παρουσίας μελέτης να έξηγήσωμεν πῶς παρουσιάζονται όλα αυτά τὰ έλαττώματα και πῶς πρέπει να καταπολεμηθοῦν χημικῶς και τεχνικῶς, αλλά μόνον διὰ να διευκολύνωμεν την εφαρμογήν του κανονισμού πληρωμῆς τῶν ποσοστῶν, θὰ θίξωμεν τὸν συνδυασμὸν τῶν έλαττωμάτων εις διάφορα σημεία κατεργασίας της ύαλου. Αυτό παρουσιάζεται κατά τρόπον άπλούστατον εις ἓν είδος σχεδιαγράμματος, ὅπου φαίνεται πολὺ καθαρά από ποῖον σημείον κατεργασίας προέρχονται τὰ διάφορα έλαττώματα: είτε πρόκειται περί **ἀτήκτου ὕλικου**, είτε πρόκειται περί **τετηγμένου ρευστου**, είτε περί **κατεργασίας ύαλου**, είτε ακόμη προκειμένου περί **ήμιτελῶν** είτε και **έτοιμῶν αντικειμένων**.

Ἡ επίδρασις ενός εκάστου συντελεστοῦ επί

του συνολικού ποσού των ποσοστών υποθέσωμεν, ὅτι κατανέμεται ὡς ἑξῆς: α) Συντελεστής καταναλώσεως πετρελαίου ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσού των ποσοστών κατὰ 12%. β) ὁ συντελεστής συνολικῆς παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου κατὰ 15,5%. γ) ὁ συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων πρώτου εἴδους κατὰ 22,5%. δ) ὁ συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων δευτέρου εἴδους κατὰ 20%. ε) ὁ συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων τρίτου εἴδους κατὰ 12%. στ) ὁ συντελεστής διαφόρων ἐλαττωμάτων ἐτοιμῶν ἀντικειμένων κατὰ 18% (καὶ ἰδιαιτέρως δι' ἕκαστον ἐλάττωμα κατὰ 1,28% διαιρουμένου δηλ. τοῦ συντελεστοῦ ἐλαττωμάτων διὰ τοῦ συνόλου αὐτῶν ἢτοι $\frac{18}{14}=1,28$) Δυνάμεθα ἀκόμη νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ ἄλλους συντελεστάς, ὡς π.χ. τὸν συντελεστὴν κόστους πρώτων ὑλῶν, τὸν συντελεστὴν κόστους ἐτοιμῶν ἀντικειμένων κ.λ., ὁπότε ὅμως φυσικὰ θὰ μεταβληθῇ ἢ ἐπὶ τοῖς % ἐπίδρασις των ἄλλων συντελεστών ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσού των ποσοστών καὶ θὰ αὐξηθῇ τὸ μέγεθος τοῦ τριγώνου. Ὅπως δὴποτε εἰς τὸ παρὸν παράδειγμα διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν πολύπλοκον ἐξήγησιν τοῦ θέματος, δὲν θὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν περισσοτέρους των προαναφερθέντων συντελεστών.

Ὡς βάσιν τοῦ ὅλου κανονισμοῦ λαμβάνομεν ἰσοσκελὲς τρίγωνον Α.Β.Γ., τοῦ ὁποίου ἐκάστη πλευρὰ χρησιμεύει διὰ γραφικὴν παράστασιν των διαφόρων συντελεστών τοῦ κανονισμοῦ μας. Βασικὴν πλευρὰν λαμβάνομεν τὴν ΑΓ, ἣν διαιροῦμεν εἰς μῆκη ἀνάλογα τῆς ὡς ἄνω ἐπίδρασεως των διαφόρων συντελεστών ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσού των ποσοστών, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἕκαστος συντελεστής ἔχει ὠρισμένην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ ὑποθέτοντες ὅτι τὸ ὅλον μῆκος τῆς πλευρᾶς ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐπίδρασιν 100%. Λαμβάνομεν μῆκος Α₁γ₁ εἰς τὸ ὅποιον ἀναλογεῖ ἐπίδρασις τοῦ συντελεστοῦ των καυσίμων ὑλῶν 12%, ἀπὸ τὸ σημεῖον γ₁ φέρομεν εὐθεῖαν β₁γ₁ παράλληλον πρὸς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν ΒΓ τοῦ τριγώνου οὕτως, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓνα μικρὸν τρίγωνον Αβ₁γ₁. Ἀπὸ τοῦ σημείου γ₁ λαμβάνομεν μῆκος ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατὰ 15,5% ἐπίδρασιν τοῦ δευτέρου συντελεστοῦ τῆς παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου. Φέρομεν ἐκ τοῦ σημείου γ₂ νέαν εὐθεῖαν β₂γ₂ παράλληλον πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓνα νέον τρίγωνον Αβ₂γ₂ κ.ο.κ, μέχρις ὅτου σχηματισθοῦν τὰ ἀνάλογα τρίγωνα ὅλων των ἀναφερθέντων συντελεστών Α₃β₃γ₃, Αβ₄γ₄, Αβ₅γ₅, καὶ ΑΒΓ. Βάσις ἐκάστου τριγώνου, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ σχεδιαγράμματος, εἶναι τὸ μῆκος τῆς βάσεως τοῦ προηγουμένου ἢ των προηγουμένων τριγώνων, εἰς τὸ ὅποιον προστίθεται καὶ τὸ μῆκος τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀντιστοίχου συντελεστοῦ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσού των ποσοστών. Ὁ συντελεστής καυσίμων ὑλῶν, ὡς ἐλέχθη, κυμαίνεται μεταξύ 0,650 ἕως 0,300. Τὸ

μῆκος τῆς βάσεως τοῦ πρώτου τριγώνου Αβ₁γ₁ διαιρεῖται εἰς τόσα μέρη, ὅσα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰς διακυμάνσεις τοῦ συντελεστοῦ των καυσίμων ὑλῶν. Αἱ διακυμάνσεις αὗται ἀνταποκρίνονται εἰς ὠρισμένην καμπύλην, ἢ κλίσις τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πιθανότητος ἐπιτυχίας, μᾶλλον ὠφελίμου διακυμάνσεως τοῦ συντελεστοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς δυσκολίας πραγματοποίησης τῆς πιθανότητος ταύτης. Αὐτὸ ἰσχύει διὰ κάθε συντελεστὴν ἐπίδρασεως ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ των ποσοστών καὶ ἢ κλίσις ἐκάστης καμπύλης δυνατὸν νὰ εἶναι εἴτε καθαρῶς ἀριθμητικὴ, γεωμετρικὴ, ἢ λογαριθμικὴ, εἴτε ὁπωςδήποτε, νὰ πλησιάζῃ πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν. Τὴν καμπύλην τοῦ συντελεστοῦ των καυσίμων ὑλῶν ἀβ ὀρίζομεν ἀναλόγως πρὸς τὰς συνθήκας ἐργασίας γενικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὰς πιθανότητος διακυμάνσεως τοῦ συντελεστοῦ. Ὡς βάσιν τοῦ πρώτου τριγώνου Αβ₁γ₁ λαμβάνομεν τὴν πλευρὰν Αβ₁, δεδομένου ὅτι τὸ τρίγωνον εἶναι ἰσοσκελὲς καὶ ὑποχρεωτικῶς θὰ διαιρέσωμεν τὴν πλευρὰν Αβ₁, οὕτως ὥστε νὰ γίνῃ ἢ ἀπαραίτητος διασταύρωσις των γραμμῶν. Ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ διακυμάνσεις τοῦ συντελεστοῦ ἀπὸ 0,650 ἕως 0,300 γίνονται κατὰ 0,050. Ὅθεν διαιροῦμεν τὴν βάσιν Αβ₁, καθὼς καὶ τὴν τετμημένην τοῦ διαγράμματος τῆς καμπύλης εἰς ὀκτῶ ἴσα μέρη καὶ φέρομεν τὰς ἀντιστοίχους γραμμάς· οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες εἰς τὰ σημεῖα συναντήσεως τῆς καμπύλης καὶ των παραλλήλων πρὸς τὴν τετμημένην εὐθειῶν εἶναι οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὴν κάθετον στήλην τοῦ διαγράμματος. Ἐπίσης ἀναλόγως πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς πιθανότητος διακυμάνσεως τοῦ δευτέρου συντελεστοῦ παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου ὀρίζομεν τὴν ἀντίστοιχον καμπύλην αγ. Ὑποθέσωμεν, ὅτι αἱ διακυμάνσεις τοῦ συντελεστοῦ γίνονται κατὰ 200 καὶ ποικίλλουν ἀπὸ 780 2100 Διαιροῦμεν ὅθεν τὴν τεταγμένην τοῦ διαγράμματος εἰς ὀκτῶ ἴσα μέρη, τὸ δὲ μῆκος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐπίδρασεως τοῦ ἐν λόγω συντελεστοῦ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διαιροῦμεν εἰς 12 ἴσα μέρη καὶ φέρομεν παραλλήλους πρὸς τὴν τεταγμένην τοῦ διαγράμματος· οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες εἰς τὰ σημεῖα συναντήσεως αὐτῶν καὶ τῆς καμπύλης εἶναι οἱ ἀναγραφόμενοι κατὰ μῆκος τῆς τετμημένης. Ὁ συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων πρώτου εἴδους κυμαίνεται ἀπὸ 0,45 ἕως 0,70. Ὡς βάσιν διακυμάνσεως τοῦ συντελεστοῦ λαμβάνομεν καμπύλην, τῆς ὁποίας ἢ κλίσις πλησιάζει πρὸς τὴν λογαριθμικὴν. Ὑποθέτοντες ὅτι αἱ διακυμάνσεις τοῦ ἐν λόγω συντελεστοῦ ἀπὸ 0,45 ἕως 0,70 γίνονται κατὰ 0,05, διαιροῦμεν τὸ μῆκος τῆς τεταγμένης τοῦ διαγράμματος εἰς πέντε ἴσα μέρη καὶ φέρομεν τὰς ἀντιστοίχους παραλλήλους πρὸς τὴν τεταγμένην, αἱ ὁποῖαι συναντοῦν τὴν καμπύλην αδ εἰς ὠρισμένα σημεῖα. Ἐκ των σημείων αὐτῶν φέρομεν πα-

ραλλήλους προς την τεταγμένην και διαιρούμεν ούτω τὸ μήκος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατὰ 22,5 % ἐπίδρασιν τοῦ συντελεστοῦ εἰς πέντε μέρη, ὧν τὰ μῆκη βαίνουν περίπου κατὰ πρόδον λογαριθμικήν· ἕκαστον τμήμα τῶν ἐν λόγω διαιρέσεων πρέπει νὰ ὑποδιαιρεθῆ ἔτισης καθ' ὅμοιον τρόπον, διαιρούμεν ὅμως ἀπλῶς εἰς πέντε ἴσα μέρη, δεδομένου ὅτι αὐτὸ δὲν ἔχει μεγίστην σημασίαν εἰς τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἐντελῶς καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ὑποθέτοντες πάντοτε, ὅτι αἱ διακυμάνσεις τῶν συντελεστῶν ἀποδόσεως ἀντικειμένων δευτέρου καὶ τρίτου εἴδους γίνονται κατὰ 0,05, διαιρούμεν τὴν τεταγμένην τῶν ἀντιστοιχῶν διαγραμμάτων εἰς πέντε, ὡς καὶ τρία ἴσα μέρη, φέρομεν τὰς ἀντιστοιχοῦς εὐθείας, ἐκ δὲ τῶν σημείων συναντήσεως αὐτῶν καὶ τῆς καμπύλης φέρομεν παραλλήλους πρὸς τὴν τεταγμένην, αἱ ὁποῖαι διαιροῦν τὸ μήκος τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀνά 20 % καὶ 12 % ἐπίδρασιν τῶν ἐν λόγω συντελεστῶν εἰς πέντε μέρη διὰ τὸν ἕνα καὶ τρία διὰ τὸν ἄλλον συντελεστήν, ὧν τὰ μέρη αὐξάνουν περίπου λογαριθμικῶς, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀντιστοιχοῦς καμπύλας αε καὶ αζ, ἢ κλίσις τῶν ὁποίων πλησιάζει ἔτισης πρὸς τὴν λογαριθμικήν. Προκειμένου τέλος περὶ τοῦ συντελεστοῦ τῶν ἐλαττωμάτων, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν εἴτε συνολικῶς τὴν καθαρῶς ἀριθμητικὴν καμπύλην τοὔτεστιν εὐθεῖαν γραμμὴν αη, εἴτε ἰδιαιτέραν καμπύλην δι' ἕκαστον ἐλάττωμα, θεωροῦντες ἕκαστοτε ἴδιον τρίγωνον, ὁπότε ὅμως τελικῶς θὰ ἔχωμεν πάλιν εὐθεῖαν γραμμὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν ὅλικήν ἐπίδρασιν τοῦ συντελεστοῦ τῶν ἐλαττωμάτων ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ποσοστῶν. Οὔτω διαιρούμεν ἀπλῶς τὸ μήκος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατὰ 18 % ἐπίδρασιν τοῦ ἐν λόγω συντελεστοῦ εἰς 15 ἴσα μέρη λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ἐκτός τῶν 14 προαναφερθέντων ἐλαττωμάτων τῆς ὑάλου καὶ τὴν καθαρὰν ὑάλον ἄνευ ἐλαττωμάτων ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸ μηδὲν τῆς κλίμακος. Πρέπει ἔτισης νὰ λεχθῆ ὅτι τὰ ἐλαττώματα γενικῶς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ὅταν ὑπερβαίνουν τὸ 5 %. Οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τὸ μηδὲν ἕως τὸ 14 ἀναγράφονται κατ' ἀντίστροφον σειρὰν ἐφ' ὅσον τὰ καλὰ ἀποτελέσματα φυσικὰ εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογα τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῶν ἐλαττωμάτων. Γενικῶς πρέπει νὰ δίδεται πάντοτε μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν κατάλληλον τήρησιν τῆς σειρᾶς ἀναγραφῆς τῶν ἀριθμῶν διακυμάνσεως τῶν διαφόρων συντελεστῶν, δεδομένου ὅτι ἄλλως δυνατόν νὰ ἐπέληθη τελεία ἀναστροφή τοῦ ἀποτελέσματος. Τέλος φθάνομεν εἰς τὸν τελευταῖον καὶ κύριον συντελεστήν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ὅλης μελέτης, τὸν συντελεστὴν τῶν ποσοστῶν.

Καθῆτως πρὸς τὴν πλευρὰν ΑΓ τοῦ τριγώνου ΑΒΓ τοποθετοῦμεν τὴν στήλην τῆς πληρωμῆς τῶν ποσοστῶν ἀναλόγως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Θεωροῦντες ἀναλογίαν 10-100 % ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ διαιρούμεν τὴν

τετμημένην τοῦ διαγράμματος εἰς δέκα ἴσα μέρη. Οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀναγραφόμενοι κατὰ μήκος τῆς τεταγμένης κατ' ἀποστάσεις, αἱ ὁποῖαι αὐξάνουν περίπου λογαριθμικῶς, ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν καμπύλην τοῦ διαγράμματος, τῆς ὁποίας ἢ κλίσις πλησιάζει ἔτισης πρὸς τὴν λογαριθμικήν. Τὰ μεταξὺ τῶν σημείων διαιρέσεως τμήματα διαιροῦνται ἔτισης λογαριθμικῶς, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ διαγράμματος τῆς καμπύλης. Ἐκ τῶν σημείων αὐτῶν διαιρέσεων καὶ ὑποδιαιρέσεων τῆς κλίμακος φέρομεν παραλλήλους εὐθείας, ἅς προεκτείνωμεν πρὸς τὴν πλευρὰν ΒΓ τοῦ τριγώνου. Ἐκ τῶν σημείων, τὰ ὁποῖα οὔτως διαιροῦν ὅλας τὰς πλευρὰς τοῦ τριγώνου φέρομεν εὐθείας παραλλήλους καὶ πρὸς τὰς τρεῖς πλευρὰς ἀποφεύγοντες τὰς προεκτάσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν χρησιμεύουν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδιαγράμματος, δεδομένου ὅτι προορισμὸς τῶν γραμμῶν εἶναι ἡ διευκόλυνσις εἰς τὴν καλὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἐξαγωγήν ὀρθῶν συμπερασμάτων.

Διὰ νὰ δείξωμεν καὶ διευκολύνωμεν τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν, λαμβάνομεν τρία παραδείγματα: ἕν ἀναφερόμενον εἰς πιθανὴν διάμεσον περίπτωσιν καὶ δύο εἰς δύο ἄκρας περιπτώσεις καθ' ἃς τὰ ἀποτελέσματα εἶναι τὰ χειρότερα καὶ τὰ καλύτερα δυνατά. Ἄς θεωρήσωμεν τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἔχομεν τὰ χειρότερα ἀποτελέσματα. Ἐστὼ δηλαδή ὅτι ὁ συντελεστὴς καύσεως ὑλῶν εἶναι 0,650, ὁ συντελεστὴς παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου 780, ὁ συντελεστὴς ἀποδόσεως ἀντικειμένου πρώτου εἴδους 0,46, ὁ συντελεστὴς ἀποδόσεως β' εἴδους ἀντικειμένων 0,56, ὁ συντελεστὴς ἀποδόσεως ἀντικειμένων γ' εἴδους 0,71· ἔστὼ ὅτι ἡ ὑάλος ἔχει καὶ τὰ 14 ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα συνολικῶς ὑπερβαίνουν ἢ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 5 %. Ἐκ τοῦ σημείου συναντήσεως τῶν εὐθειῶν τῶν παραλλήλων πρὸς τὰς πλευρὰς ΑΓ καὶ ΒΓ τοῦ τριγώνου ΑΒΓ τῶν ἀγομένων ἐκ τῶν ὑποδιαιρέσεων τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς συντελεστὴν παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου 780 καὶ συντελεστὴν καυσίμων ὑλῶν 0,650, φέρομεν παράλληλον πρὸς τὴν πλευρὰν ΑΒ μέχρις ὅτου συναντήσῃ τὴν $\beta_2\gamma_2$, ὁπότε γίνεται ὀριζοντία καὶ συναντᾷ τὴν παράλληλον πρὸς τὴν πλευρὰν ΒΓ, τὴν ἀγομένην ἐκ τῆς ὑποδιαιρέσεως τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων α εἴδους=0,46, ἐκ τοῦ σημείου συναντήσεως φέρομεν πάλιν παράλληλον πρὸς τὴν πλευρὰν ΑΒ τοῦ τριγώνου μέχρις ὅτου συναντήσῃ τὴν $\beta_3\gamma_3$, ὁπότε πάλιν μεταβάλλεται εἰς ὀριζοντίαν καὶ συναντᾷ τὴν ἀγομένην ἐκ τῆς ὑποδιαιρέσεως τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων β εἴδους=0,56 κ.ο.κ., μέχρις ὅτου φέρωμεν τὴν τελευταίαν παράλληλον πρὸς τὴν πλευρὰν ΒΓ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς συντελεστὴν ἐλαττωμάτων=14, ὁπότε, ἐὰν μὲν τὰ ἐλαττώματα συνολικῶς δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 5 %, ἐξακολουθεῖ ὀριζοντίως καὶ ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὰ 16,1 %

Υποδειγματικόν Σχεδιάγραμμα
 ύπολογισμοῦ ποσοστῶν
 τεχνικοῦ προσωπικοῦ
 Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας

B

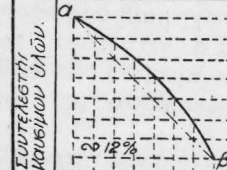
B5

B4

B3

B2

Καμπύλη συντελεστῶν κομιστῶν ὑλῶν

0.650
0.570
0.500
0.440
0.390
0.350
0.320
0.300

A Μηνιαῖοι μὲ τόννοι:

2100
1900
1700
1500
1300
1100
900
700

Καμπύλη συντελεστοῦ παραγωγῆς τετραμῆνη ὑαλοῦ.

Καμπύλη συντελεστοῦ ἀποδόσεων ἀντικειμένων α' εἴδους.

Καμπύλη συντελεστοῦ ἀποδόσεων ἀντικειμένων β' εἴδους.

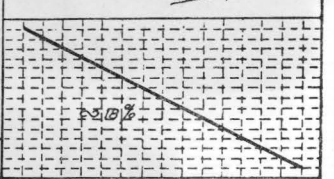
Καμπύλη συντελεστοῦ ἀποδόσεων ἀντικειμένων γ' εἴδους.

Ἐλαττώματα 5% βιονολικῶν Ἀνώτατου ὅριου ἐλαττωμάτων 10%

Καμπύλη συντελεστοῦ ἐλαττωμάτων.

% %	Καμπύλη συντελεστοῦ πληρωμῆς.
10	
10.5	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
29	
30	
31	
32	
33.5	
35	
37.5	
40	
42.5	
45	
47.5	
50	
55	
60	
65	
70	
75	
80	
85	
90	
95	
100	

7-VI-1938. Σ. Δημόπουλος.

ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ἐὰν ὁμως τὰ ἐλαττώματα ὑπερβαίνουν τὸ 5%, φέρομεν νέαν παράλληλον πρὸς τὴν πλευρὰν ΑΒ μέχρι τῆς πλευρᾶς ΒΓ, ὁπότε ἐξακολουθεῖ ὀριζοντίως καὶ ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὸν 8% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ. Ἐντελῶς καθ' ὅμοιον τρόπον σχηματίζονται αἱ εἰς τὰ δύο ἕτερα παραδείγματα ἀντιστοιχοῦσαι τεθλασμέναι γραμμαί.

Θεωροῦντες διὰ μὲν τὸ παράδειγμα τῆς διαμέσου περιπτώσεως συντελεστὴν καυσίμων ὑλῶν = 0,400, συντελεστὴν παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου = 1780, συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων α' εἶδους 0,618, συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων β' εἶδους 0,715, συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων γ' εἶδους 0,805, συντελεστὴν ἐλαττωμάτων = 7,5 καταλήγομεν, ἐὰν μὲν τὰ ἐλαττώματα συνολικῶς δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 5% εἰς ποσοστὰ 32,0%, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνουν τὸ 5% εἰς ποσοστὰ 27,4%.

Καὶ τέλος διὰ τὴν καλυτέραν δυνατὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν θεωροῦμεν τοὺς μᾶλλον εὐνοϊκοὺς συντελεστὰς ἦτοι: συντελεστὴν καυσίμων ὑλῶν = 0,300, συντελεστὴν παραγωγῆς τετηγμένης ὑάλου = 2100, συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων α, β, γ: εἶδους = 0,70, 0,80, 0,85 ἀντιστοίχως, συντελεστὴν ἐλαττωμάτων = 0, ὅτε τὰ ἐλαττώματα δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 5% (ὁπότε πρακτικῶς θεωρεῖται ἄνευ ἐλαττωμάτων), καταλήγομεν εἰς ποσοστὰ 100%, ἐὰν ὑπάρχουν καὶ τὰ 14 ἐλαττώματα καὶ ὑπερβαίνουν τὸ 5% μὲ ἀνώτατον ὅριον 10%, καταλήγομεν εἰς ποσοστὰ 48% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ. Οὕτω καθ' ὅμοιον τρόπον εὐρίσκομεν τῇ βοηθείᾳ τῶν διαιρέσεων τῶν γραμμῶν τὰ ποσοστὰ τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς οἵανδήποτε περίπτωσιν καὶ δι' οἷονδήποτε συνδυασμὸν συντελεστῶν.

Θὰ δεῖξωμεν μὲ σειρὰν εἰκονικῶν παραδειγμάτων πόσον συμφέρει εἰς κάθε ἐπιχείρησιν νὰ ἐφαρμόζη ἕνα παρόμοιον κανονισμόν, δεδομένου, ὅτι μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν ποσοστῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐξάνουν κατὰ πολὺ περισσότερον τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐνῶ συγχρόνως ἐλαττοῦται ἢ ἐπὶ τῆς ἑκατὸν ἀναλογία τῶν ποσοστῶν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ βιομηχανικοῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως: τοῦτέστιν ἢ ταχύτης τῆς αὐξήσεως τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι μεγαλυτέρα τῆς ταχύτητος αὐξήσεως τῶν ποσοστῶν τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐπιθέσωμεν ὅτι ἡ ἐτησία τροφοδότησις εἶναι 19200 τόννοι ὑάλου, ἦτοι 1600 τόννοι κατὰ μῆνα, μὲ κατανάλωσιν πετρελαίου 10944 τόννους, ἦτοι συντελεστὴν πετρελαίου = 0,570. Διὰ παραγωγὴν ἀντικειμένων πρώτου εἶδους τήκονται ἐτησίως 4355 τόννοι ὑάλου καὶ παραγωγή ἀντικειμένων α' εἶδους = 1960 τόννοι, ἦτοι συντελεστῆς ἀποδόσεως α' εἶδους 0,45 καὶ συνολικὸν κόστος τοῦ προϊόντος 35.280.000 δρχ. ἢ κατὰ τόννον 18.000 δρχ.

Διὰ παραγωγὴν ἀντικειμένων β' εἶδους τήκονται ἐτησίως 4491 τόννοι ὑάλου, παραγωγή

ἀντικειμένων β' εἶδους 2470 τόννοι, ἦτοι συντελεστῆς ἀποδόσεως β' εἶδους εἶδους 0,55 καὶ συνολικὸν κόστος προϊόντος 16.055.000 δρχ. ἢ κατὰ τόννον 6500 δρχ.

Διὰ τὴν παραγωγὴν ἀντικειμένων γ' εἶδους τήκονται ἐτησίως 10354 τόννοι ὑάλου καὶ παραγωγή ἀντικειμένων γ' εἶδους 7248 τόννοι, ἦτοι συντελεστῆς ἀποδόσεως γ' εἶδους 0,70 περίπου καὶ συνολικὸν κόστος τοῦ προϊόντος 43.488.000 δρχ. ἢ κατὰ τόννον 6000 δρχ.

Ἐστὼ συντελεστῆς ἐλαττωμάτων 14. Συνολικὸν κόστος ὅλης τῆς παραγωγῆς:

$35.280.000 + 16.055.000 + 43.488.000 = 94.823.000$ δρχ. ὑποθέσωμεν, ὅτι πρόκειται περὶ πληρωμῆς 10 ἀτόμων ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Συμφώνως πρὸς τοὺς προαναφερθέντας συντελεστὰς εὐρίσκομεν ἐκ τοῦ σχεδιαγράμματος ἀναλογίαν ποσοστῶν: 10,75% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ Ἐστὼ ὅτι ἕκαστος λαμβάνει κατὰ μέσον ὅρον 10000 μηνιαίως. Ὡστε εἰς ἕκαστον ἀναλογοῦν: 1075 δρχ. ἐπὶ πλέον, ἦτοι διὰ τοὺς δέκα 10750 δρχ. ἦτοι κατ' ἔτος 129000 δρχ. Ἐστὼ πρὸς σύγκρισιν παράδειγμα καλυτέρας παραγωγῆς ὑπὸ εὐνοϊκώτερης συνθήκας ἐργασίας.

Παράδειγμα Α'.

Συντελεστῆς πετρελαίων 0,50, συντελεστῆς ἀποδόσεως ἀντικειμένων α' εἶδους 0,50, συντελεστῆς ἀποδόσεως ἀντικειμένων β' εἶδους 0,60, συντελεστῆς ἀποδόσεως ἀντικειμένων γ' εἶδους 0,75, συντελεστῆς ἐλαττωμάτων 10.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω συντελεστῶν εὐρίσκομεν ἀναλογίαν ποσοστῶν 17%, εἰς ἕκαστον, ἀναλογοῦν ἐπομένως 1700 δρχ. ἐπὶ πλέον, ἦτοι διὰ τοὺς δέκα 17000 δρχ., κατ' ἔτος δὲ 204.000 δρχ.

Βιομηχανικὸν κέρδος.

Μὲ συντελεστὴν πετρελαίου 0,570 ἔχομεν κατανάλωσιν 10944 τόννων πετρελαίου διὰ 19200 τόννους ὑάλου, μὲ συντελεστὴν δὲ πετρελαίων 0,500 ἔχομεν κατανάλωσιν 9600 τόννων πετρελαίου, ἦτοι κέρδος εἰς καύσιμον ὕλην:

$$10944 - 9600 = 1344 \text{ τόννοι.}$$

Ἐὰν ἕκαστος τόννος στοιχίζη 1376 δρχ., τότε κέρδος εἰς δρχ. εἶνε 1.849.344. Μὲ συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων α' εἶδους 0,45 καὶ ἀπὸ 4355 τόννους ὑάλου εἶχομεν παραγωγὴν 1960 τόννων, μὲ συντελεστὴν δὲ ἀποδόσεως 0,50 ἔχομεν παραγωγὴν 2177,5 τόννων ἦτοι ἐπὶ πλέον:

$$2177,5 - 1960 = 217,5 \text{ τόννους}$$

ὑπολογίζοντες ὅτι τὸ κόστος τῶν προϊόντων εἶναι 18000 κατὰ τόννον, τότε τὸ βιομηχανικὸν κέρδος ἐκ τῆς παραγωγῆς α' εἶδους εἶναι:

$$217,5 \times 18000 = 3.915.000 \text{ δρχ.}$$

Μὲ συντελεστὴν ἀποδόσεως ἀντικειμένων β' εἶδους 0,55 καὶ ἐκ 4491 τόννων ὑάλου ἔχομεν

παραγωγήν 2470 τόννων, με συντελεστήν δὲ ἀποδόσεως 0,60 εἶχομεν παραγωγήν 2694,6 τόννων ἥτοι ἐπὶ πλέον :

$$2694,6 - 2470 = 224,6 \text{ τόννους.}$$

Ἐπολογίζοντες ὅτι τὸ κόστος τῶν προϊόντων εἶναι 6500 δραχ. κατὰ τόννον, βλέπομεν ὅτι τὸ βιομηχανικὸν κέρδος ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων β' εἴδους εἶναι :

$$224,6 \times 6500 = 1.459.900 \text{ δραχμαί.}$$

Μὲ συντελεστήν ἀποδόσεως ἀντικειμένων γ' εἴδους = 0,70 καὶ ἐκ 10354 τόννων εἶχομεν παραγωγήν 7248 τόννων. Μὲ συντελεστήν δὲ ἀποδόσεως 0,75 ἔχομεν παραγωγήν 7765,5 τόννων ἐτοίμου προϊόντος, ἥτοι ἐπὶ πλέον :

$$7765,5 - 7248 = 517,5 \text{ τόννους.}$$

Ἐπολογίζοντες ὅτι τὸ κόστος τοῦ προϊόντος εἶναι 6000 δραχμὲς κατὰ τόννον, ἔχομεν βιομηχανικὸν κέρδος ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων γ' εἴδους :

$$517,5 \times 6000 = 3.105.000 \text{ δραχμάς.}$$

Συνολικὴ αὔξησις ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν παραγωγῆς 959,6 τόννοι, συνολικὸν κέρδος εἰς δραχμάς 10.329.244. Ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου τούτου κέρδους πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ κόστος τοῦ μίγματος τῶν 959,6 τόννων τῆς ὑάλου ἢ ἀξία τοῦ μίγματος τῆς ὑάλου ὑπολογιζομένη κατὰ τόννον εἶναι 1800 δραχμαί καὶ τῶν 959,6 τόννων εἶναι 1.727.280. δραχμ. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ ἐργατικά κατεργασίας τοῦ μίγματος, τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ μέσον ὄρον 200 δραχμαί κατὰ τόννον καὶ διὰ τοὺς 959,6 τόννους :

$$959,6 \times 200 = 191.920 \text{ δραχμαί.}$$

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ διαφορά ἐργατικῶν ἠύξημένης παραγωγῆς καὶ ἡ αὔξησις τῶν ποσοστῶν τοῦ ἐργατικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ μέσον ὄρον 300 δραχμαί κατὰ τόννον καὶ διὰ τοὺς 959,6 τόννους 287.880, ὥστε συνολικῶς πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν :

$$1.727.280 + 191.920 + 287.880 = 2.207.080. \text{ δραχμαί.}$$

Ἦτοι καθαρὸν βιομηχανικὸν κέρδος :

$$10.329.244 - 2.207.080 = 8.122.164 \text{ δραχμαί.}$$

Εἰς τὰς 204.000 δραχ. (Ποσοστὰ 10 ἀτόμων τοῦ προσωπικοῦ κατ' ἔτος) ἀναλογοῦν 2,51% ἐπὶ τοῦ καθαρῶν βιομηχανικοῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως (μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως). Ἀφαιρουμένων τῶν 129.000, αἵτινες ἀποτελέσαν τὴν βᾶσιν εἰς τὸ δοθὲν παράδειγμα θὰ ἔχωμεν :

$$204.000 - 129.000 = 75.000 \text{ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ καθαρῶν βιομηχανικοῦ κέρδους ἥτοι 0,92\% περίπου.}$$

Παράδειγμα Β'

Ἐστω συντελεστής πετρελαίων 0,390.

Συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων α' εἴδους 0,58.

Συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων β' εἴδους 0,68.

Συντελεστής ἀποδόσεως ἀντικειμένων γ' εἴδους 0,78.

Ἐτήσια τροφοδότησις εἶναι ἐπίσης διὰ τὸ α' εἶδος 4355 τόννοι, διὰ τὸ β' εἶδος 4491 τόννοι καὶ 10354 διὰ τὸ γ' εἶδος ὑάλου.

Ἐστω συντελεστής ἐλαττωμάτων 6, κατανάλωσις πετρελαίων 19.200 X 0,390 = 7488 τόννοι.

Συμφώνως πρὸς τοὺς προαναφερθέντας συντελεστὰς εὐρίσκομεν ἀναλογίαν ποσοστῶν 24,7% ὥστε εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν δέκα ἀτόμων τοῦ προσωπικοῦ ἀναλογοῦν 2470 δραχ. κατὰ μῆνα, 29.640 δραχ. κατ' ἔτος καὶ διὰ τὰ δέκα ἄτομα 296.400 δραχμαί.

Ἐπὶ τῇ βάσει πάντως τοῦ ἀρχικοῦ βασικοῦ παραδείγματος εὐρίσκομεν καθ' ὅμοιον τρόπον τὸ βιομηχανικὸν κέρδος :

Κέρδος εἰς καύσιμον ὕλην : 10.944 7.488 = 3456 καὶ ἐὰν εἰς δραχμάς 1376 στοιχίζει ἕκαστος τόννος X 3456 = 4.755.456 δραχ., ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων α' εἴδους εἶναι 566,20 τόννοι καὶ ἐὰν 18.000 δραχ. εἶναι τὸ κόστος ἕκαστου τόννου, τότε τὸ βιομηχανικὸν κέρδος ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων α' εἴδους εἶναι 10 191.600 δραχ. Ἐπίσης τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων β' εἴδους εἶναι 583,88 τόννοι καὶ βιομηχανικὸν κέρδος εἰς δραχ. 583,88 X 6.500 = 3.795 200 δραχ. Ἐπίσης τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων γ' εἴδους εἶναι 828,31 τόννοι καὶ βιομηχανικὸν κέρδος εἰς δραχ. (828,31 X 6.000) = 4.969.860 δραχ.

Συνολικὴ αὔξησις παραγωγῆς ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν εἶναι 1978,39 τόννοι καὶ συνολικὸν κέρδος εἰς δραχμάς 23.712.136 δραχμαί, ἐκ τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἀφαιρεθοῦν :

Τὸ κόστος τοῦ μίγματος 1978,39 τόννων, ὅπερ εἶναι 1978,39 X 1800 = 3.561.102 δραχ.

Τὰ ἐργατικά κατεργασίας τοῦ μίγματος 1978,39 X 200 = 395.678 δραχ.

Ἐπίσης τῆς ἐργατικῶν τῆς ἠύξημένης παραγωγῆς καὶ ἀνάλογος αὔξησις ποσοστῶν ἐργατικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ τόννον εἶναι 450 δραχ., διὰ τοὺς 1978,39 δὲ εἶναι 890,275 δραχ., ὥστε συνολικῶς πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν 4.847 055 δραχμαί.

Ἦτοι καθαρὸν κέρδος : 18.865 081. δραχ.

Ἐπὶ τοῦ καθαρῶν κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως ἀναλογοῦν ποσοστὰ 1,57% καὶ ἐπὶ τῆς διαφοράς : 296.400 - 129.000 = 167.400 δραχ. ἀναλογοῦν 0 89% περίπου.

Παράδειγμα Γ'.

Ἐστω συντελεστής πετρελαίων : 0,310.

Συντελ. ἀποδόσεως ἀντικειμ. α' εἴδους 0,66

» » » β' » 0,76

» » » γ' » 0,83

Ἐτήσια τροφοδότησις εἶναι ἐπίσης διὰ τὸ α' εἶδος 4355 τόννοι, διὰ τὸ β' εἶδος 4491 τόννοι καὶ διὰ τὸ γ' εἶδος 10354 τόννοι.

Ἐστω συντελεστής ἐλαττωμάτων 3.

Κατανάλωσις πετρελαίων : $19200 \times 0,310 = 5952$ τόν. Συμφώνως πρὸς τοὺς νέους αὐτοὺς συντελεστάς εὐρίσκομεν ἀναλογίαν ποσοστῶν : $39,5\%$ ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ὥστε εἰς ἑκαστον ἀναλογοῦν 3950 δραχ. κατὰ μῆνα ἢ 47.400 δραχ. κατ' ἔτος καὶ διὰ τὰ δέκα ἄτομα 474.000 δραχ.

Καθ' ὅμοιον τρόπον εὐρίσκομεν τὸ βιομηχανικὸν κέρδος ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τοῦ ἀρχικοῦ παραδείγματος.

Κέρδος εἰς καύσιμον ὕλην $10944 - 5952 = 4992$ τόννοι καὶ ἔαν 1376 δραχ. στοιχίζῃ ἕκαστος τόννος, τότε τὸ κέρδος εἰς δραχ. εἶνε $6.868.992$. Ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων α' εἶδους ἔχομεν αὐξησιν $914,30$ τόννων καὶ ἔαν 18000 δραχ. στοιχίζει ἕκαστος τόννος, τότε τὸ βιομηχανικὸν κέρδος εἰς δραχ. εἶνε $16.457.400$. Ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων β' εἶδους ἔχομεν αὐξησιν $943,16$ τόννων καὶ ἔαν 6500 δραχ. εἶναι τὸ κόστος τῶν προϊόντων κατὰ τόννον, τότε τὸ βιομηχανικὸν κέρδος εἰς δραχ. εἶναι $6.130.540$. Ἡ αὐξησις παραγωγῆς ἀντικειμένων γ' εἶδους εἶναι : $1345,82$ τόννοι καὶ ἔαν 6000 δραχ. εἶναι τὸ κόστος τοῦ προϊόντος κατὰ τόννον, ἔχομεν βιομηχανικὸν κέρδος ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων γ' εἶδους $8.074.920$ δραχ.

Συνολικὴ αὐξησις τριῶν εἰδῶν παραγωγῆς εἶναι $3203,28$ τόννοι καὶ συνολικὸν κέρδος εἰς δραχ. $37.531.852$ δραχ.

Τὸ κόστος τοῦ μίγματος $3203,28$ τόννοι : ἦτοι δραχ. $5.765.904$ δραχ. Τὰ ἐργατικά κατεργασίας τοῦ μίγματος διὰ τοὺς $3203,28$ τόννους εἶναι $6.406.56$ δραχ. Ἡ διαφορὰ τῶν ἐργατικῶν τῆς ἠύξημένης παραγωγῆς καὶ τῆς αὐξήσεως ποσοστῶν ἐργατικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ εἶναι διὰ τοὺς $3203,28$ τόννους $3203,28 \times 650 = 2.082.132$ δραχ., ὥστε συνολικῶς πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν $8.488.692$ δραχ. ἦτοι καθαρὸν κέρδος $37.531.852 - 8.488.692 = 29.043.160$ δραχ. Ἐπὶ τοῦ καθαρῶν κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως ἔχομεν ἀναλογίαν ποσοστῶν $1,63\%$ καὶ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς $474.000 - 129.000 = 345.000$ ἀναλογοῦν $1,19\%$.

Ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἀναφερθέντων παραδειγμάτων ἡ καμπύλη τῶν βιομηχανικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνέρχεται ἀποτομώτερον ἢ ἡ καμπύλη τῶν ποσοστῶν τοῦ προσωπικοῦ. Εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ καὶ εἶδομεν, ὅτι κυμαίνεται ἀπὸ $0,5-5\%$

ἐπὶ τοῦ καθαρῶν κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ὅμως δυνατόν, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ὄλου συστήματος, νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ μέθοδος μετὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν μέχρις ἀκόμῃ καὶ τοῦ τελευταίου ἐργάτου τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅποτε ἡ ἀναλογία τῶν ποσοστῶν τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ βιομηχανικοῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ κυμαίνεται ἀπὸ $15-30\%$. Εἰς περιπτώσιν δὲ καθ' ἣν θελήσωμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν κανονισμόν διὰ τοὺς ἐργοδηγοὺς τμημάτων, οἱ ὁποῖοι δὲν εὐθύνονται δι' ὠρισμένους ἐκ τῶν ἀναφερθέντων συντελεστῶν καὶ δὲν εἶναι μετὰ τῶν συνδεδεμένων, τότε λαμβάνομεν ἑκάστοτε τὰ τρίγωνα τὰ ἀνταποκρινόμενα εἰς τοὺς συντελεστάς τῶν τμημάτων αὐτῶν, ἐνῶ τὰ τρίγωνα τῶν ὁποίων οἱ ἀντιστοιχοὶ συντελεσταὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, διασχίζονται παραλλήλως πρὸς τὴν πλευρὰν ΑΒ τοῦ τριγώνου ΑΒΓ. Εἶναι ἤδη πολὺ φανερόν ποῖον συμφέρον ἔχει ἡ ἐπιχειρήσις καὶ ἂν ἀκόμῃ τὰ ποσοστὰ ἀνέρχονται καὶ μέχρις 70% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν βιομηχανικῶν κερδῶν. Δεδομένου, ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου ἡ ὁποιοῦδήποτε ἑτέρου παρομοίου, μᾶς δίδεται εὐκαιρία ἐκτὸς τῶν ἄλλων νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸ προσωπικὸν νὰ δώσῃ μεγαλύτεραν προσοχὴν καὶ νὰ καταβάλλῃ προσπάθειαν εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν διαφόρων ἐλαττωμάτων τοῦ προϊόντος, ὅποτε θὰ ἔχωμεν καθαρώτερον, καλύτερον καὶ περισσότερο ἐμπορεύσιμον προϊόν καὶ φυσικὰ αὐξησιν τοῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως, τοιαύτην, ἣν μόνον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοιοῦτου κανονισμοῦ, ὡς ἐτονίσσαμεν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου τούτου, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχωμεν.

Μὲ τοιαῦτα ἀποδεδειγμένα πλεονεκτήματα ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς δὲν εἶναι σωστὸν νὰ ἀμφιβάλωμεν. οὐδὲ νὰ ἀναμένωμεν τὸ μετὰ πολὺν χρόνον ἐξαγόμενον λογιστικὸν συμπέρασμα, προκειμένου νὰ θέσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἀνωτέρω σύστημα.

Περαίνοντες πρέπει νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὸ τριγωνικὸν αὐτὸ σύστημα ἰσχύει ὄχι μόνον διὰ τὸ εἶδος τῆς βιομηχανίας, ἣν ἡμεῖς ἐλάβομεν ὡς παράδειγμα, ἀλλὰ καὶ δι' οἵανδήποτε βιομηχανίαν, ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ κατάλληλοι συντελεσταὶ, καταλλήλως νὰ ὑπολογισθοῦν καὶ ἀκόμῃ νὰ εὐρεθῇ ἡ κατάλληλος θέσις κατατάξεως αὐτῶν εἰς τὸ σχεδιάγραμμα.

6
6
3
δ
1

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Ε.Χ.

Συνεδρίασις Δ. Σ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1938.

Παρόντες : Χ. Μαυρειδόπουλος, Δ. Καραθανάσης, Κ. Μακρῆς, Ν. Καρνῆς, Μ. Παλαιολιάννης, Θ. Καλλιβρούσης.

Ἀνακοινούται ὑπὸ τοῦ ταμίου κ. Κ. Μακρῆ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀνάληψις τοῦ ποσοῦ τῶν 70.000 δυνάμει ἐντάλατος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Ἐθνικοῦ Κέντρου καὶ ἡ κατάθεσις αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐνώσεως παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ.

Ἀποφασίζεται ἡ ἀνάληψις 20.000 δρ. ἐκ τῶν καταθέσεων τῆς Ἐνώσεως παρὰ τῆ Ἐθν. Τραπεζῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκδόσεως τῶν Πρακτικῶν τῶν Α.Π.Χ.Σ.

Ἐκκαθαρίζεται ὁ κατάλογος τῶν δυστροποῦντων χημικῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν πρὸς τὴν Ἐνωσιν καταβολῶν αὐτῶν καὶ ἀποφασίζεται ἡ παραπομπὴ εἰς τὸν δημόσιον εἰσπράκτορα τῶν δυναμένων νὰ πληρώσωσιν ἀλλὰ δυστροποῦντων χημικῶν.

Ἐγκρίνεται ἡ μεταφορὰ τῶν καταθέσεων τῆς Ἐνώσεως παρὰ τῆ Ἐθν. Τραπεζῆ ἐκ τοῦ Ταμιευτηρίου εἰς τὰς ἐν ὄψει καταθέσεις.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν πτυχιούχων χημικῶν ξένων Σχολῶν οὐδὲν εἰσέτι ἀποφασίζεται, ἵνα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. κατατοπισθῶσιν ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὁ κ. Μακρῆς εἰσηγεῖται ὅτι ἡ Ε. Ε. Χ. δέον νὰ λάβῃ ὀρισμένην θέσιν ἀπέναντι τῶν διαφόρων ὑποτροφιῶν καὶ κληροδοτημάτων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρακαλεῖται ὁ κ. Κ. Μακρῆς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Δ.Σ. σχετικὴν ἔκθεσιν ἵνα κατατοπισθῶσιν τὰ μέλη αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Τὸ Δ. Σ. λαμβάνει γνῶσιν τέλους γενικῶς τοῦ δημοσιευθέντος ἐσχάτως νέου ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρῶσιν τῶν κενῶν ἑδρῶν τοῦ χημικοῦ τμήματος τῆς Σχολῆς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν.

Συνεδρίασις Δ. Σ. 24 Νοεμβρίου 1938.

Παρόντες : Α. Κώνστας, Χ. Μαυρειδόπουλος, Δ. Καραθανάσης, Κ. Μακρῆς, Κ. Φράγκος, Ν. Καρνῆς, Μ. Παλαιολιάννης, Θ. Καλλιβρούσης

Παρευρισκομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεξεργασίας τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» κ. κ. Α. Δημητρίου, Ἰω. Κανδήλη καὶ Δ. Παπαευαγγέλου συζητοῦνται κατ' ἄρθρον καὶ ἐπικυροῦνται αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμεναι τροποποιήσεις τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ. Κατόπιν τὸ Δ. Σ. ἀπασχολεῖται μὲ τὴν ὑπόθεσιν συνάδελφου ὑπηρετοῦντος εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ ἔχοντος διένεξιν μετὰ τοῦ ἐργοδότη του.

Ἡ ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ὀγκώδους τεύχους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς Γ' 10, 11 καὶ 12, τὸ ὅποιον θὰ περιλάβῃ τὸ σύνολον τῶν Πρακτικῶν τοῦ Α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἤδη λεπτομερῶς εἰς τὸ τεύχος τοῦ Ὀκτωβρίου

(Γ' 7), συνεχίζεται. Ἐκ παραλλήλου προχωρεῖ καὶ ἡ χωριστὴ ἔκδοσις τοῦ ἰδιαίτερου τόμου τῶν Πρακτικῶν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἔχουν ἐκτυπωθῆ τὰ 11 τυπογραφικὰ φύλλα, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τὸ ὅλον ἔργον θὰ ὑπερβῆ τὰ προϋπολογισθέντα 18.

Δυστυχῶς λόγῳ ἀνυπερβλήτων τεχνικῶν δυσχερειῶν καὶ τῆς λίαν πολυπλόκου φύσεως τῆς ὕλης, παρὰ τὰς καταβαλλομένας προσπάθειάς, δὲν θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐκδόσεως ταύτης πρὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1939. Ἡ βραδύτης αὕτη εἶναι ἀναπόφευκτος διὰ νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας παρακολούθησις τῶν δοκιμιῶν, ὥστε τὸ ὅλον ἔργον νὰ ἐμφανισθῆ ἄρτιον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν σοβαρότητα τοῦ Α' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου.

Τὸ τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τὸ περιλαμβάνον τὰ Πρακτικά τοῦ Συνεδρίου θὰ ἀποτελεσθῇ, ὡς ἐλέχθη, συμπλήρωμα τοῦ ἔτους Γ' 1938 καὶ θὰ ἔλθῃ ὡς συνέχεια τοῦ παρόντος τεύχους Γ' 9. Δέον ἐπομένως νὰ συμβιβλιοδετηθῆ μετὰ τῶν ἤδη ἐκδοθέντων 9 τευχῶν τοῦ 1938. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ τὸ σχετικὸν ἐξώφυλλον ὡς καὶ τὰ περιεχόμενα τοῦ λήγοντος τόμου τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» θὰ κυκλοφορῆσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ τεύχους τῶν Πρακτικῶν κατὰ Φεβρουάριον 1939, κατὰ συνέπειαν δὲ πρέπει νὰ μείνῃ ἐκκρεμῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ βιβλιοδετησις τοῦ τόμου. Ἐν τῷ μεταξύ θὰ συνεχίζεται ἀπροσκόπτως ἡ κανονικὴ ἔκδοσις τῶν τευχῶν τοῦ ἔτους Δ' 1939.

Κατ' αὐτὰς θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς συγγραφεῖς τὰ ἀνάτυπα τῶν πρωτοτύπων ἀνακοινώσεων τῶν, δεδομένου ὅτι ἐπερατώθη ἤδη ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τεχνικοοικονομικοῦ τμήματος τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ΕΚΤΕΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Α' Π.Χ.Σ.
Ἡ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ Χ. Χ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Χ. Χ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνάδελφοι ὅπως μὴ προβοῦν εἰς τὴν βιβλιοδετησιν τοῦ ἔτους Γ' 1938 τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», δεδομένου ὅτι ὁ τόμος οὗτος δὲν συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος τεύχους τοῦ Δεκεμβρίου ἀλλὰ διὰ τοῦ κατὰ Μάρτιον 1939 ἐκδοθησομένου ὑπ' ἀριθ. Γ' 10, 11 καὶ 12 (τυπογραφικὰ φύλλα περίπου 18) τοῦ περιλαμβανόντος τὰ Πρακτικά τοῦ Συνεδρίου. Ὡς ἀναγράφομεν ἀλλαχοῦ μετὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ τούτου τεύχους τοῦ ἔτους 1938 θὰ κυκλοφορήσῃ καὶ τὸ ἐξώφυλλον τοῦ τόμου ὡς καὶ τὰ περιεχόμενα.

Ἡ Δ. Ε. ΤΩΝ Χ. Χ.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938

Κατὰ τὴν γεν. συνέλευσιν τῆς 4ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις γεν. συνελεύσεως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου μὲ μόνον θέμα τὴν τροποποίη-

σιν τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως συνεκάλεσε τὴν συνέλευσιν ταύτην διὰ τὴν 24ην Νοεμβρίου, ἥτις ἐλλείψει ἀπαρτίας ἐγένετο τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ἐξελέγη ὁ κ. Δ. Κισσόπουλος, γραμματεὶς δὲ οἱ κ. Α. Λεμπέσης καὶ Σ. Σκυλακάκης. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Γεν. Συνελεύσεως, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. κ. Α. Κώνστα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τὸ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐπεξεργασθὲν σχέδιον τροποποιήσεως τοῦ ὄργανισμοῦ. Οὐσιώδεις τροποποιήσεις εἰς τὸν ὄργανισμόν τοῦ Περιοδικοῦ προταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. καὶ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς γεν. συνελεύσεως εἶναι ἡ αὐξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ πέντε εἰς ἑπτὰ μὲ συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ ταμίου αὐτῆς, ὅστις θὰ εἶναι καὶ ὁ διαχειριστὴς τοῦ περιοδικοῦ. Περαιτέρω ἐκ τῶν αἰρετῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ὁ Διευθυντὴς συντάξεως, ὁ γεν. γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς, κατανεμομένης συγρόνως εἰδικῆς ἐργασίας εἰς τὰ λοιπὰ αἰρετὰ μέλη. Ἡ διάρκεια τῆς θητείας γίνεται διετής, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ὄργανισμοῦ προβλεπομένην τετραετή. Ἐκτὸς τούτου ἡ θητεία τοῦ διευθυντοῦ συντάξεως καὶ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἐξάμηνος, ἀνὰ ἐξαμηνίαν δὲ προβλέπεται ἡ διὰ ἐσωτερικῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀνακατανομὴ τῶν ἀξιοματῶν.

Ἄλλη τροποποιήσις εἶναι ἡ ὀνομασία τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ περιοδικοῦ εἰς Οἰκονομικόν, Ἐπαγγελματικὸν καὶ Εἰδησιογραφικὸν Δελτίον, μὲ περιεχόμενον εὐρύτερας δικαιοδοσίας εἰς θέματα βιομηχανικά καὶ οἰκονομικά.

Ἐπίσης διὰ τοῦ νέου ὄργανισμοῦ προβλέπεται τρόπος συμπληρώσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐν περιπτώσει χρεύσεως πλειόνων θέσεων.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Χ.Β. κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

Διέθεσεν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ συλλόγου του, τὸ ποσὸν τῶν 15.000 δραχμῶν, εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 5 Ἰανουαρίου ἐ.ξ. διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν κάτωθι ξένων τεχνικῶν περιοδικῶν, διὰ τὰ ἔτη 1938 καὶ 1939 πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ε.Ε.Χ.

- 1) Chimie et Industrie.
- 2) Melliand Textilberichte (κλωστοῦφαντουργικόν), (Γαλλ. ἔκδοσις).
- 3) Bulletin de l'industrie Oenologique d'Algérie.
- 4) Tō Collegium (Γερμ.) (βυρσοδεψικόν).
- 5) Matières grasses, καὶ
- 6) Seifensiederzeitung.

Ἡ σχετικὴ διαδικασία διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀνετέθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν βιβλιοθήκης τῆς Ε.Ε.Χ. πρὸς ἐπίτευξιν συμφερωτέρων ὄρων.

Κατόπιν ἐγγράφου τοῦ συνδέσμου Χημικῶν Κρήτης, διὰ τοῦ ὁποῦ διεβιβάζετο καὶ ὀλόκληρος ἀλλη-

λογραφία, ἀναφερομένη εἰς τὴν καὶ διὰ σχετικῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας προστατευομένην μέθοδον ἀποστειρώσεως, γομώσεως καὶ συντηρήσεως τῶν κίτρων τοῦ κ. Καστρινογιάννη, τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ἀσχοληθὲν εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις του, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποστείλῃ ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἐνωσιν Γερμανῶν Χημικῶν καὶ πρὸς τὴν Γερμαν. Χημικὴν Ἐταιρείαν, ἐκθέτον τὰς ἀπόψεις του καὶ παρακαλοῦν ὅπως ἐκφράσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν γνώμην ἐπὶ τόσον ἐνδιαφέροντος τὸν κλάδον μας ζητήματος, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δικαίου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἐπίσης ἔχον ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα διαφόρων ἀστυνομικῶν τμημάτων, σταλέντων εἰς ἀπάντησιν ἡμετέρων, λαμβάνει ἀπόφασιν γενικῶν ἐνεργειῶν, ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων, διὰ τὰ ἐργοστάσια ἐκεῖνα, ἅτινα ἐμνηύθησαν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀστυνομικῶν τμημάτων κατόπιν καταγγελιῶν μας, ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου 3518, ὅσον καὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν διπλωμάτων τῶν Χημικῶν ἐκεῖνων, οἵτινες κατέχουν ὑπεύθυνον θέσιν χημικοῦ εἰς διάφορα ἐργοστάσια.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Χ.Β.

Ἡ ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Ὑπουργ. Ὑγιεινῆς ἡ πρώτη καὶ μόνη συνεδρίασις τῆς συγκροτηθείσης ὑπ' αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς πρὸς τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀσκήσεως τῆς εἰδικότητος τοῦ ἐργαστηριακοῦ διαγνωστικοῦ παρὰ τῶν ἰατρῶν, χημικῶν καὶ φαρμακοποιῶν. Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτὴν ἠκούσθησαν ὄντως ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα ἐναντίον τῆς ἀπόψεως τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰδικότητος αὐτῆς εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ μόνον. Ὅλαι δὲ αἱ διατυπωθεῖσαι ἀπόψεις ἐγράφησαν εἰς τὰ λεπτομερῶς τηρηθέντα πρακτικά, τῶν ὁποίων ὁμως εἶναι ἄγνωστος ἡ τύχη, ἐφ' ὅσον μέχρι σήμερον δὲν ἀπεστάλη ἀντίγραφον αὐτῶν εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε ἄλλως ἔγινε μνεῖα αὐτῶν. Ἡδὴ διὰ δημοσιευθέντος νόμου καθορίζονται αἱ ἰατρικαὶ εἰδικότητες καὶ μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται ὡς καθαρὰ ἰατρικὴ εἰδικότης καὶ ἡ μικροβιολογία. Ἐκτὸς ὅμως τούτου ὑπάρχει, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἀμετάπειστος ἡ ἀντίληψις εἰς τοὺς ἰδίους ἐνδιαφερομένους ἰατροὺς τῆς Ἐνώσεως μικροβιολόγων, τῆς ὀριστικῆς ἀπαγορεύσεως διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος ἀπὸ πάσης ἀναμίξεως εἰς τὴν εἰδικότητα αὐτὴν τῶν χημικῶν καὶ φαρμακοποιῶν. Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν - Μικροβιολόγων καὶ τῶν φαρμακευτικῶν ὀργανώσεων διὰ παραστάσεως εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς θὰ παρακαλέσῃ ὅπως μὴ γείνη αἰφνιδιαστικῶς ἀντεπιστημονικὴ καὶ ἄδικος λύσις τοῦ ζητήματος τούτου, ἐκ τῆς δικαίας τακτοποιήσεως τοῦ ὁποῦ θέλει ὠφελῆθαι τὰ μέγιστα ἡ δημοσία ὑγεία.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

Υπό το Υπουργ. Έθν. Οικονομίας άπενεμήθησαν τὰ κάτωθι σχετικά πρὸς τὴν χημείαν, τὰς ἐφαρμογὰς τῆς καὶ τὴν τεχνικὴν διπλώματα εὐρεσιτεχνίας:

— Εἰς τὸν κ. Δημ. Διακαντώνη, φοιτητὴν Ιατρικῆς, κάτοικον Π. Κοκκινιάς, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Ζυγὸς ἀκριβείας» κατὰ τροποποίησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7285 κυρίου διπλώματος 7724.

— Εἰς τὸν κ. Guyon Yves, μηχανικόν, κάτοικον Παρισίων, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Τελειοποίησις ἐπὶ τῶν μεταλλικῶν κατασκευῶν» 7725.

— Εἰς τὸν κ. Ίωάν. Συριγώτην, μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Γαμβέτα 8β), διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Αὐτόματος συσκευή ἐπαναληπτικὸ φωτισμοῦ ἐπὶ βάσεως οἰασθῆποτε μετ' ἐλατηρίου μηχανῆς» 7726.

— Εἰς τὸν κ. Εὐάγγ. Πασχάλην παρασκευαστὴν βουτύρου, κάτοικον Ἀθηνῶν (Ε. Καραβία 24), διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Συσκευή αὐτόματου πληρώσεως δοχείων νωποῦ βουτύρου» 7728.

— Εἰς τὸν κ. Μιχ. Αἰβάξην, ὥρολοιοποιόν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Λεμεσοῦ 60) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Διπλοὺς ἐκκενωτικὸς σωλὴν δι' ὕγρα» 7730.

— Εἰς τὸν κ. Νικ. Κωστήν, δικηγόρον, κάτοικον Ἀθηνῶν (Διοφάντου 3) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Περιστροφικὸν ὕδρανυψωτήριον» 7731.

— Εἰς τὸν κ. Κωνστ. Κανταρτζήν, βιομήχανον, κάτοικον Ἀθηνῶν (Ἄγ. Ζώνης 23) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μηχάνημα διὰ τὸ κοσκίνισμα τοῦ ἀλεύρου» 7732.

— Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐδρεύουσαν ἑορμηθὸν ὀρειχαλουργικὴν ἐταιρείαν «Γεωργ. Ίωαννίδης καὶ Ἀλφοί», Ἡφαίστου 23, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν μετάλλου διὰ τῆς προσμίξεως τριῶν κυρίων μετάλλων 7735.

— Εἰς τὸν κ. Γεωργ. Καλλιτσην, κάτοικον Ἀθηνῶν, Αἰόλου

47, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σχῆμα, τρόπος διαρρυθμίσεως, κατασκευῆς καὶ συσκευασίας πυρείων χρησιμοποιουμένων καὶ διὰ διαφημίσεις» 7737.

— Εἰς τὸν κ. Γεώργιον Σταματόπουλον, κάτοικον Ἀθηνῶν Κουκάσου 110, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Νέος τύπος λουκουμίων» 7739.

— Εἰς τὸν κ. Κωνστ. Τσίρην, ξυλουργόν, κάτοικον Ἀθηνῶν Αἰθαλιῶν 6, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Κινητὴν διὰ πεπιεσμένου ἀέρος».

— Εἰς τὸν κ. Eric Sigrif Person ἐργολάβον, κάτοικον Μάλμϋ Σουηδίας, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέσα ἐξαρτήσεως καὶ παρόμοια μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς ἡς Ὁκτωβρίου 1937 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 7742.

— Εἰς τὸν ἴδιον, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Ἐξαρτήματα γωνίας διὰ παράθρυα ἔχοντα ἐξευγμένα πλαίσια μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 9ης Ὁκτωβρίου 1937 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 7743.

— Εἰς τὴν ἐν Βερολίνῳ ἐδρεύουσαν ἐταιρείαν Telefunken Gesellschaft für Drahtlose Telegraphie m.b.H. διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Ὅργανον δέκτης» 7744.

— Εἰς τὴν ἴδιαν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος συγχρονισμοῦ διὰ τὴν τηλεόρασιν» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 22 Ἰουλίου 1937 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 7745.

— Εἰς τὴν ἴδιαν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος πρὸς πρόκλησιν διαφορῶν ἠλεκτρικῶν συμβάντων» ὡς προσθήκην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7745 κύριον δίπλωμα, μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 23 Φεβρουαρίου 1938 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 7746.

— Εἰς τὴν ἴδιαν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος συγχρονισμοῦ διὰ τὴν μεταβίβασιν εἰκόνων διὰ τὴν τηλεόρασιν» ὡς προσθήκην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7745 κύριον δίπλωμα μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 7747.

— Εἰς τὸν Δρα Emil Huber, κάτοικον Kilschberg Ζυρίχης Ἐλβετίας διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος καὶ ἐγκατάστασις πρὸς μείωσιν τῶν διαταραχῶν τῶν ραδιολήψεων» 7749.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Τὸ Γενικὸν Χημειὸν τοῦ Κράτους δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὴν Ἐνωσὶν Ἑλλήνων Χημικῶν γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει προσλάβῃ νέον ἀριθμὸν χημικῶν δ' τάξεως καὶ δοκίμων χημικῶν.

— Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ κείμενον τοῦ νόμου περὶ Ιατρικῶν ἐιδικοτήτων. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ὁρίζεται ὅτι χρησιμοποιήσιν παρὰ Ιατροῦ τίτλου Ιατρικῆς ἐιδιότητος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας, παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετ' ἀπόφασιν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐδρεύουσας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ φεροῦσας τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ Ιατρικῶν ἐιδικοτήτων». Διὰ τὴν παροχὴν ἀδείας ἐιδιότητος ἀπαιτεῖται: α) πτυχίον Ιατρικῆς σχολῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἢ ἰσότημον ἀλλοδαποῦ ἢ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα τοῦ οἴκειου Ιατρικοῦ συλλόγου β) στοιχεία ἀποδεικτικὰ τῶν ἀσκήσεων κατὰ τὰ ὁριζούμενα διὰ τὴν ἐιδιότητα ἢν αἰτεῖται ἢ ἀδεία. Ἐθν. Ιατρικὰ ἐιδιότητες ὁρίζονται αἱ ἑξῆς: 1) Παθολογία, 2) χειρουργικὴ, 3) γυναικολογία καὶ μαιευτικὴ, 4) ἀφροδιολογία καὶ δερματολογία, 5) νευρολογία καὶ ψυχιατρικὴ 6) Παιδιατρικὴ, 7) ὠτορινολαρυγγολογία, 8) ὀφθαλμολογία, 9) ἀκτινολογία καὶ ραδιολογία, 10) μικροβιολογία, 11) φυματολογία 12) ὀρθοπαιδικὴ, 13) οὐρολογία.

— Τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως σακχαροβιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκειται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῶν μελετῶν. Συγκεκριμένως ἤδη μελετῶνται οἱ πιθανοὶ πόροι, οἵτινες θὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῆς σακχάρου καὶ συγχρόνως ὁ εἰσπρακτέος δασμὸς ἐπὶ τῆς εἰσακτέας πρώτης ὕλης. Μετὰ τὴν διαβίβασιν τῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν ἄνω ζητημάτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν πρὸς τὸ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας, θὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου ἡ ἐιδικὴ μελέτη καὶ θὰ κληθῇ τὸ Ὑπουργ. Γεωργίας ἵνα εἰσηγηθῇ ἀρμοδίως τὰ προσηκόντα διὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ ζητήματος τούτου.

— Ὁ συντελεστὴς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δασμοῦ τοῦ κηρικτοῦ ὀξέως ἠδξήθη ἀπὸ χαρτίνας δραχμᾶς 20 εἰς 35.

— Τὸ Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐχορήγησε περὶ τὰς 200 ἀδείας διὰ τὴν ἰδρύσιν εἰς Ἀθῆνας καὶ εἰς Ἐπαρχίας πολλῶν νέων ἐργοστασίων ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τηρουμένης ἀρχῆς περὶ ἀποσυμφορήσεως τοῦ βιομηχανικοῦ κέντρου. Περιλαμβάνονται ὅμοι καὶ μεγάλα τοιαῦτα, ὡς ἡ νέα βιομηχανία τσιμέντων, ἡ ἔθνικὴ βιομηχανία σιδήρου, ἡ βιομηχανία ἐπιτραπέζιων σκευῶν καὶ τινες ἄλλαι. Ἐπίσης ἐγένοντο καὶ συνδυασμοὶ τινες μετὰ μεγάλων γερμανικῶν βιομηχανικῶν οἰκῶν. Εἰς τὸ σύνολον τῆς οὗτ' ἢ Ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐμφανίζεται συνεχῶς ἐξελισσομένη καὶ μεγεθυνομένη.

— Ἐπὶ τῆ βάσει τῆς χορηγήσεως ἀδείας ἰδρύεται μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Βιομηχανία Σιδήρου ἐν Ἑλλάδι» με κεφάλαια 100 ἑκατομ. δραχμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατασκευῆς σιδηροφύλλων καὶ βαρύτερον ἐγκαταστάσεως χαλυβουργείων ἐν Ἑλλάδι. Ἰδρυτὰς τῆς Ἐταιρείας εἶναι Ἑλληνες ἕξ Ἀμερικῆς ἐγκατασταθέντες προσράτεις ἐνταῦθα. Τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἐταιρείας θέλουσιν ἰδρυθῆ ἐν Πειραιᾷ, θὰ ἐφοδιασθῶν δὲ δι' ἀμερικανικῶν ἐιδικῶν μηχανημάτων, τῶν ὁποίων μέρος εὐρίσκειται καθ' ὅδον. Ἡ Ἑλλάς διαθέτει ἤδη ἔτητος 500.000 ἰτρας Ἀγγλίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν σιδηροφύλλων ἐν γένει με πρώτων προμηθευτὴν τὴν γερμανικὴν βιομηχανίαν.

— Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη Β. Δ. περὶ ἐξετάσεων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μετσόβιῳ Πολυτεχνεῖῳ ἀλλοδαπῶν διπλωματούχων. Τὸ Β. Δ. τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1021 ἔ. ἔ. Ἐπερὶ ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν διπλωματούχων Ἀνωτάτων Τεχνικῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 578/1938 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἐν λόγω ἀναγκ. νόμου διπλωματοῦχος Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀνεγνωρισμένης ὡς ὁμοταγοῦς πρὸς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τοῦ Ε.Μ.Π. ἵνα τύχη τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ἀρχιτέκτονος, μηχανολόγου, ἠλεκτρολόγου καὶ τοπογράφου μηχανικοῦ, ὀφείλει νὰ ὑποστῇ ἐιδικὰς πρὸς τοῦτο ἐξετάσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀνωτέρου νόμου ἀρχεται ἀπὸ 10ης Ὁκτωβρίου 1938.

— Ὁ Ὅργανισμὸς Βάμβακος ἐνετάλη ὅπως καταρτίσῃ καὶ ὑπόβαλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ταχύτερον σχέδιον κανονισμοῦ δειγματολογίας καὶ ἐξετάσεως τοῦ βάμβακος διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς περιεχομένης εἰς αὐτὸν ὕγρασιος. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διαφορῶν μετὰ τῶν συναλλασσομένων ἔξ ἀφορμῆς τῆς περιεκτικότητος τοῦ βάμβακος εἰς ὕγρασιαν. Ὡς ἀνώτατον ὄριον ὕγρασιος τοῦ παλωμένου ἐκκοκισμένου βάμβακος καθωρίσθη ἤδη 8.5 %.

— Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 185 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ἀπόφασιν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀποχωροῦν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1430/1938 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οἱ ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (65ον ἔτος ἡλικίας καὶ ἄνω) καταλαμβανόμενοι κατὰ τὸ Πανεπιστημιακὸν ἔτος 1937-38 καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Συνεπεία τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐκ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀποχωροῦν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ κ.κ. Κ. Ζέγγελης, Γ. Ματθαιοπούλου, Μ. Στεφανίδης, Κ. Μαρλέτης καὶ Ν. Χατζιδάκης.